

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgálja nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

2025. április 14.

Nyíregyháza

Nagyheti sorozat 1. nap

Igehirdetés címe: Sem az embernek, sem Istennek nem volt semmi drága...

(1. dia) „⁶³Azok a férfiak, akik őrizték Jézust, gúnyolták, és verték őt, ⁶⁴majd eltakarták a szemét, és ezt kérdezték: Ki ütött meg téged? Prófétáld meg! ⁶⁵És sok más szidalmat is szórtak rá. ⁶⁶Amint megvirradt, összegyűlt a nép véneinek tanácsa, a főpapok és az írástudók. Jézust a nagytanács elé vették, ⁶⁷és felszólították: Ha te vagy a Krisztus, mondd meg nekünk! Ő pedig így válaszolt: Ha megmondom nektek, nem hiszitek, ⁶⁸ha pedig én kérdezek titeket, nem feleltek. ⁶⁹De mostantól fogva ott ül majd az Emberfia a mindenható Isten jobbján. ⁷⁰Erre mind azt kérdezték: Akkor hát te vagy az Isten Fia? Ti mondjátok, hogy én vagyok – felelte nekik. ⁷¹Azok pedig így szóltak: Mi szükségünk van még tanúvallomásra? Hiszen magunk hallottuk a saját szájából.” Lk 22,63-71

Drága Gyülekezet!

Útmutatónkban ebben az esztendőben a Lukács írása szerinti evangéliumból idézhetjük fel a szenvedés-történetet. Lukácsról tudjuk, ahogy az evangélium elején be is számol – idézem – **(2. dia)** „³magam is jónak láttam, hogy miután elejétől kezdve

mindennek pontosan utánajártam, szép rendben megírtam neked,” Lk 1,3. Mindennek igyekezett alaposan utána járni, tanúkat, érintetteket felkeresni és a visszaemlékezések alapján mindent pontosan rögzíteni. Így jegyezte le Jézus utolsó óráit is a maga precízségével, hiszen orvosi hivatást gyakorlóként tudta, hogy a precizitás az élet minden területén megkívánt követelmény. Minden fontos mozzanatot pontosan leírt, hogy az utókor számára felidézhető legyen Jézus nagyheti történései.

Így idézhetjük fel 2025 nagyhetén a Jézussal történeteket, elevenedhetnek meg mindannyiunk számára a Megváltó utolsó órái, minden pillanata.

Lépünk egy picit hátrébb, tekintsünk a körülményekre, az akkori kor rabbinikus előírásaira is, hogy hogyan történtek szélesebb látótérben az események. Az akkori zsidóság legfelsőbb saját hatósága **(3. dia)** a jeruzsálemi szanhedrin, azaz a nagytanács. A Nagytanács, a mózesi hagyományt utánozva **(4. dia)** 71 tagból állt. Erről olvashatunk „¹**Azután így szólt Mózeshez: Jöjj fel az ÚR-**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

hoz te és Áron, Nádáb és Abíhú meg Izráel vénei közül hetvenen, és tőle távol boruljatok le előtte!” 2Móz 24,1.9, illetve olvashatunk még Mózes 4. könyvében **(5. dia)** „¹⁶Azután ezt mondta Mózesnek az ÚR: Gyűjts össze nekem hetven férfit Izráel vénei közül, akikről tudod, hogy a nép vénei és elöljárói. Vidd oda őket a kijelentés sátrához, és ott álljanak melléd” 4Móz 11,16. Mózes és a hetven vén alkotta az akkori „nagytanácsot”, melynek vezetője a mindenkori főpap volt. Az ÚSZ-i korban ez a hetvenes létszám három csoportra tagolódott **(6. dia)**:

a) **a vének** (a nem papi származású zsidó arisztokrácia sorából),

b) **a főpapok** (a négy nagy főpapi család tagjai, akik közül választották a főpapokat, és a hivatalban nem lévő, valamikori főpapok),

c) **az írástudók** (legtöbbször a farizeus pártból)

Az írásokban név szerint is megemlítik a Nagytanács következő tagjait **(7. dia)**:

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Gamáliél („³⁴De felállt a nagytanácsban egy farizeus, név szerint Gamáliél, az egész nép előtt tiszteletben álló törvénytudó...” ApCsel 5,34),

Nikodémus („¹Volt a farizeusok között egy Nikodémus nevű ember, a zsidók egyik vezető embere.” Jn 3,1),

Arimátiai József („⁴³eljött az arimátiai József, a nagytanács tekintélyes tagja, aki maga is várta az Isten országát; bátran bement Pilátushoz, és elkérte Jézus holttestét.” Mk 15,43).

Jézus perében a nagytanács főpap tagjai a következők voltak **(8. dia)**:

Annás (Kr. u. 6-15),

Izmael, Phiabi fia (15-16),

Eleazár, Annás legidősebb fia (16-17),

Simon, Kainithosz fia (17-18),

Kajafás, Annás veje (18-36) – a szolgálatban lévő akkori főpap.

A tanácskozási hely **(9. dia)** a templom belső udvarában volt, az úgynevezett „qváderkőcsarnokban”. Ez az úgynevezett első fal

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

D-i oldalánál volt az oszlopcsarnokkal körülvett piac és a Temp-
lom Ny-i oszlopcsarnoka között, kb. a mai mehkeme helyén. A
nagytanács politikai kérdésekben nem ítélkezhetett, és halálos íté-
letet nem szabhatott ki. Ez a római helytartó jogkörébe tartozott.
A rabbinista hagyomány szerint főbenjáró ügyekben csak nappal,
és másnap újra összehívott ülésen hozhattak elmarasztaló ítéletet.
Lukácson kívül a többi **(10. dia)** három evangélium azt mondja,
hogy Jézus ügyében éjszaka tartották az első ülést, és aznap reggel
hoztak elmarasztaló ítéletet.

Máté beszámolója szerint:

„Azok pedig, akik elfogták Jézust, elvitték Kajafáshoz, a fő-
paphoz, ahol összegyűltek az írástudók és a vének.”
Mt 26,57. „Amikor megvirradt, a főpapok és a nép vénei va-
lamennyien azt a határozatot hozták Jézus ellen, hogy halálra
adják őt. Azután megkötözték, elvitték, és átadták Pilátusnak,
a helytartónak.” Mt 27,1-2

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

Márk beszámolója szerint:

„Ekkor Jézust a főpaphoz vitték, és oda gyülekeztek a főpa-
pok, a vének és az írástudók is mindannyian.” Mk 14,53

„Korán reggel azonnal határozatot hoztak a főpapok a vének-
kel és az írástudókkal együtt, vagyis az egész nagytanács. Az-
után Jézust megkötözve elvitték, és átadták Pilátusnak.” Mk
15,1

János beszámolója szerint:

„A katonai csapat, az ezredes és a zsidók templomszolgái ek-
kor elfogták Jézust, és megkötözték. Először Annáshoz vitték,
ez ugyanis apósa volt Kajafásnak, aki főpap volt abban az esz-
tendőben. [...] Jézust Kajafástól a helytartóságra vitték. Kora
reggel volt.”

Jn 18,12-13.28

(11. dia) Ha egymás mellé tesszük a rabbinista hagyományokat,
joggyakorlatokat és a beszámolók eseményeit, akkor láthatjuk,
hogy ellenkezik az említett rabbinista jogszabályokkal, hiszen

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

Főbenjáró ügyekben a rabbinista jogszabályok, hagyományok szerint **csak nappal**, és **másnap újra összehívott ülésen hozhat-tak elmarasztaló ítéletet**. Ebben a jézusi ügyben **még aznap éj-szaka, újratárgyalás nélkül hoztak ítéletet**.

Lukács nem részletezi a per körülményeit, azt a másik evangéliu-mokból tudhatjuk, azonban teljesen egyértelmű és nyilvánvaló, hogy koncepciós per folyik Jézus ellen. A bíróság – jelen esetben a nagytanács – aki arra hivatott, hogy hivatalból üldöznie és bün-tetnie kell a hamis tanúskodást, most maga kutat hamis tanúk után.

(12. dia) „⁵⁹A főpapok pedig és az egész nagytanács hamis ta-núvallomást kerestek Jézus ellen, hogy halálra adhassák, ⁶⁰de nem találtak, pedig sok hamis tanú állt elő.” Mt 26,59-60; „⁵⁵A főpapok pedig az egész nagytanáccsal együtt bizonyítékot ke-restek Jézus ellen, hogy halálra adhassák; de nem talál-tak. ⁵⁶Mert sokan tettek hamis tanúvallomást ellene, de a val-lomások nem egyeztek. ⁵⁷Ekkor előálltak néhányan, és ezt a hamis vallomást tették ellene.” Mk 14,55-57. Szép kis „gárda”!

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

Láthatjuk, hogy az ilyen esztelen, elvakult emberek aztán minde-nen keresztül gázolnak, csak hogy akaratukat keresztül vigyék minden áron. Az ilyen embereknek senki és semmi sem szent. Fel-rúgnak minden hagyományt, joggyakorlatot, felbérelnék csöcse-lék embereket hamis tanúzással, mert számukra „a cél szentesíti az eszközt”. Eszközökben pedig nem volt hiányuk. Éjnek idején hamis tanúkat kerestek, mert tudjátok mindig akad, akik a hatalom kiszolgálását készségesen vállalják. Ez minden időben így volt vi-lágban és egyházban egyaránt. Láthatjuk ebben a perben, hogy az akkori „egyházban”, Isten népe között is megjelentek a hatalom kiszolgálói. Akik gátlástalanul, minden önös érdeket előrébb he-lyezve engedelmeskednek. Őket nem az igazság érdekli, hanem némi haszon – nem feltétlen anyagi – reményében mindenre ké-pesek. Így voltak a hamis tanúk, így voltak azok a férfiak, akik őrizték Jézust, nem ismertek semmilyen emberi méltóságot, ha-nem kegyetlenkedtek. Az ilyen kegyetlenkedők minden időben megjelentek. Jézus idejében is ott voltak, de jelen voltak a fasiz-musban, a kommunizmusban, a Dél-Szláv háborúban, a ruandai

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

mészárlásban, és lehetne még sorolni egyaránt. Mindenhol. Akik csekély haszon érdekében mindenre képesek voltak és mindenre vevők voltak. De sokszor nem is kellett semmilyen előny vagy haszon, hanem egyszerűen az emberi bűn, a kegyetlenkedés, a megálázás, a másik eltiprása, emberi méltóságába való belegázolása, az ebben való öröm kiélése is elég volt számukra. Ebben a történetben is azt olvashatjuk, hogy azok a férfiak, akik őrizték, kegyetlenkedtek vele, szidalmazták, gúnyolták, verték – más evangélium tudósítása szerint – szembe köpték, ahogy olvassuk pl. Máténál **(13. dia)** „⁶⁷Azután szembe köpték, arcul ütötték, mások pedig bottal verték,” Mt 26,67 vagy Márknál „⁶⁵Akkor némelyek leköpték őt, majd arcát letakarva ököllel ütötték őt” Mk 14,65. Micsoda eljárás, a „szentek” közössége, a „példamutatók” népe, a törvény „őrei”, a szeretet megélőí kifejezői, Jézus pedig csendben, alázatosan tűr, ahogy Ézsaiás megprófétálta kb. 700 évvel korábban **(14. dia)**: „⁷Amikor kínozták, alázatos maradt, száját sem nyitotta ki. Mint a bárány, ha vágóhídra viszik, vagy mint a juh, mely némán tűri, hogy nyírják, ő sem nyitotta

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

ki száját. ⁸Fogság és ítélet nélkül hurcolták el, de kortársai közül ki törődött azzal, hogy amikor kiirtják a földön élők közül, népe vétke miatt éri a büntetés?! ⁹A bűnösök közt adtak sírt neki, a gazdagok közé jutott halála után, bár nem követett el gonoszságot, és nem beszélt álnokul.” Ézs 53,7-9. Jézus minden egyes tettét a próféciaák beteljesedéseit igazolják. Benne nincs düh, nem az indulatai vezérlik, hanem engedelmes maradt egészen a kereszthalálig. A nagytanács meg dühöng, hogy két „nyomorult” tanút nem tudnak előásni még a föld alól sem, akik két egybehangzó állítást mondtak volna Jézussal szemben. Ilyen az, mikor valakit nem az igazság érdekel, hanem egyedül az önigazságát akarja igazolni. Pedig ha egyszerűen figyeltek volna a messiási jelekre, a próféciaák beteljesedésére, akkor láthatták volna, hogy Jézus Krisztus a Messiás, a Megváltó, akit az Atya küldött engesztelő áldozatul a bűnös emberért. Mivel a nagytanácsot semmi nem érdekli, ezért az ítélet már előre eldöntött volt, csak statisztákat kerestek, hogy a látszatot fenntarthassák. Akkor feltesznek Jézusnak egy kérdést, de a válasz sem érdekli őket **(15. dia)**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.” (Luther)

„Akkor hát te vagy az Isten Fia? Ti mondjátok, hogy én vagyok – felelte nekik. ⁷¹Azok pedig így szóltak: Mi szükségünk van még tanúvallomásra?”. Igaz, a tanúvallomások csődöt mondtak, de sikerült valamit „kicsikarni” ebből a „mondvacsinált Messiásból” – vélik, s ez a mondat ürügyként elég, hogy az ítéletet meghozhassák. S nem veszik észre, hogy az Atya forгатókönyvének végrehajtása történik, a próféciák egytől-egyig szépen, lassan mind beteljesednek, és nem ők kerestek statisztákat, hogy elítéljék Jézust, hanem az Atya használja fel őket statisztáknak, hogy a világtörténelem legdrámaibb és legcsodálatosabb megváltói művét végrehajtsa. A nagytanács azt gondolja, kezében tartja az ügyet, a tárgyalás menetét – igaz, mindenben csődöt mondtak: a joggyakorlat, a hagyományok, a tanúzás ügyében –, miközben Isten csodálatos tervének részei bontakoznak ki és valósulnak meg.

A körülötte levők csak provokálják, bizonyítást akarnak nyerni, hogy Jézus csupán egy egyszerű ember, akivel mindent meg lehet tenni, hiszen hogyan lehet az Isten Fia, akivel így el lehet bánni? – gondolják. Egy gyönyörű ének, melyet énekeltünk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

”Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam.”(Luther)

az imént, olyan szépen kifejezi Jézus csendes megváltói munkáját, jövetelének célját, ezen eljárások körülményeit **(16. dia)**:

Nem érthetem, miért szenvedett némán,

Békeje fénylik Golgota hegyén.

Szíve miért szakadt meg a keresztfán,

Tövisből mért kapott ott koronát?

De azt tudom, hogy megtört szívek orvosa,

Bűn, félelem tüzét megoltja Ő,

Megterhelt lélek láncait leoldja,

Ezért jött el Ő, a Világ Megváltója!

Jézussal szembeni eljárások emberiek voltak, mert a nagyheti események megmutatták, mire képes az ember, de arra is rávilágított, hogy Isten meddig megy el, mit tűr el, hogy a bűnös ember iránti szeretetét megmutassa, kifejezze. Nézzétek meg, az emberi és az isteni tettben egyetlen közös vonás volt, **(17. dia)** semmi nem volt drága! Nem volt semmi drága az embernek, a nagytanácsnak, hogy Jézust megöljék, Istennek pedig semmi nem volt drága, hogy

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

az embert megmentse! Az ember is, Isten is elment a végsőig, de más volt az ok és más volt a cél. Az embernek célja, hogy Jézust eltegye lábálól, letagadja, megalázza, semmibe vegye, Istennek a célja pedig az volt, hogy a bűnösöket megmentse, ezért engedelmes volt Jézus egészen a halálig, hogy beteljesedjen az a mondat is **(18. dia)**:

„önként ment a halálba, hagyta, hogy a bűnösök közé sorolják, pedig sokak vétkét vállalta magára, és közbenjárt a bűnösökért.” Ézs 53,12b.

Ámen!